

راه اندازی پروژه مجازی «نگرانی برای حجاب»

چندی پیش از اوج گرفتن دوباره اظهارات جریان تندرو داخل و خارج مجلس، پروژه‌ای در شبکه‌های اجتماعی مشاهده شد که همچنان در جریان است. پروژه‌ای که با مشارکت گسترده حساب‌های کاربری شناخته‌شده به عنوان اکانت‌های سایبری همراه بود. در جریان این پروژه، چند فیلم تهیه‌یا تدوین شده از فیلم‌های موجود از برخی نقاط، اغلب بدون پوشاندن چهره‌ها - آن طور که پیش از این در پروژه‌های مشابه مرسوم بود - از خانم‌های دارای حجاب اختیاری با وضعیت‌های مختلف پخش می‌شد. فیلم‌هایی که همراه نوشته‌هایی از جنس اعلام نارضایتی نسبت به وضعیت حجاب، تذکر به مسئولین، لعنت یا کنایه به آن ها بود.

مجلس تحصن می کردند. ما مدنیال تک صدایی نیستیم. نمی گوییم همه دهن ها را ببندیم. ما برخی روزنامه ها را داریم که با مذاکراتی که آقای عراقچی باز حمت انجام می دهند، مخالف هستند. بحث مانک صدایی نیست. بحث تصمیمات ملی نظام است. اکنون قانون حجاب اجباری در کشور لازم الاجرا نیست.»

▼ حمله گروهی به اظهار نظر باهنر در باره حجاب

صحن مجلس در روز یکشنبه، صحنه حمله به باهنر و پزشکیان با نام بردن یا بدون اشاره به نام آن ها بود. بخشی از صحبت‌ها پشت تریبون و بخشی نیز در قالب تذکراتی شفاهی مطرح شد.

محمدتقی نقدعلی: نماینده خمینی شهر گفت: «کسی که مدت‌ها در جایگاه نیابت رئیس همین مجلس تکیه زده بوده می گوید حجاب دیگر مستند قانونی ندارد. واقعا امروز نشستن‌های ما چه ثمری دارد؟ رئیس محترم مجلس نیابت حرفی که در این اوضاع اقتصادی می زند بحث کالایرگ است نهایتاً بحث کالا را مطرح می کند. آیا این باسخ مردم است؟ به خدا امروز باید همه قوا دست به دست هم دهیم و کنار هم برای معیشت مردم تدبیر کنیم. مردم متدین حق دارند از ما عصبانی باشند؛ برهنگی، مشروبات الکلی و بدن‌نمایی را می بینند. در کنارشان، کسی که مدت‌ها در جایگاه نیابت رئیس همین مجلس تکیه زده بوده می گوید حجاب دیگر مستند قانونی ندارد، از خون برادر شهیدت خجالت بکش! واقعا خجالت‌آور است اگر اقدامی نکنیم عزیزان، قطعاً به غضب خدا گرفتار می شویم. اگر ما به شرعیت پایبند نباشیم و احکام شریعت را در زمین حجاب پیاده نکنیم، قطعاً ناامنی ایجاد می شود.»

مجتبی ذوالنوری: نماینده قم نیز اظهار داشت: «دغدغه آن ها موضوع حجاب و عفاف بود. امروز این وضعیت در کشور قابل قبول نیست. مؤمنین و متدینین نگران و دلخورند. برای جلب رضایت تعدادی متحجرو هنجارشکن، مؤمنین را از دست ندهید. مردم پشتوانه احساس نمی کنند. بدن ها و اعضای بدنی که به حراج گذاشته شده، نسل فاسد تحویل شما می دهد. به چه دل خوش کرده اید و از چه می ترسید؟ بنابراین امروز ضرورت دارد اقدام شود.»

احمد راستینه، نماینده شهر کرد گفت: «آقای اخبار گفته اند که من از روز اول اعتقادی به حجاب اجباری نداشته و ندارم. حجاب اجباری واژه‌ای است که توسط تریبون‌های ملعونینی چون مسیح علی نژاد و اسرائیل اینترنتال خلق شده است. شما گفته اید نظام خیلی نرم تغییر پارادایم داده و قانونی برای عفاف و حجاب نداریم. آیا سخن شما تشویق برهنگی نیست؟ شما مصلحت کدام نظام را در مجمع تشخیص مصلحت بررسی می کنید، مصلحت نظام وحشی برهنه غرب را یا مصلحت نظام اسلامی را؟ آقای دادستان، آنها که ترویج برهنگی می کنند و از آن دفاع می کنند، می گویند دیگر قانون عفاف و حجاب نداریم با آنها که ملت را با سایه جنگ می ترسانند چه تفاوتی دارند؟ هر دو نظام اسلامی را نشانه گرفته اند.»

▼ تهران بیشترین موزه‌های ایران را دارد

احمد علوی، رئیس کمیته گردشگری شورای شهر تهران در ابتدای جلسه، نطق پیش از دستور را به شرایط گردشگری تهران اختصاص داد. او تاکید کرد: «۲۵ موزه تحت پوشش وزارت میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری با عنوان موزه‌های وابسته، ۲۲۴ موزه سایر دستگاه‌های اجرایی، نهادهای عمومی و دولتی با عنوان موزه‌های سایر دستگاه‌ها، ۲۱۶ موزه‌های ایجادشده توسط افراد حقیقی و حقوقی با عنوان موزه‌های خصوصی و ۳۷ موزه وابسته به مشارکت دو یا چند بخش دولتی، نیمه‌دولتی و خصوصی با عنوان موزه‌های مشارکتی در کشور فعال هستند.»

او افزود: «استان تهران با ۱۹۳ موزه بیشترین تعداد موزه‌های کشور را داراست و در رتبه اول از لحاظ تعداد موزه قرار دارد. این استان دارای ۱۱۰ موزه غیروابسته، ۲۹ موزه وابسته، ۲۵ موزه خصوصی و ۴۰ موزه مشارکتی است.»

علوی با اشاره به این که حدود ۲۰۰۰ بنای تاریخی ارزشمند در تهران شناسایی شده‌اند، تاکید کرد: «اطلاعات این بناهای تاریخی در سامانه مدیریت اطلاعات بافت و بناهای تاریخی شهرداری ثبت شده است. از این میان حدود ۳۱۲ بنا جزو «ثبت ملی» هستند. بناهایی تحت مالکیت شهرداری تهران نیز وجود دارد و شهرداری در حال مرمت و احیاء برخی از آنها است، مخصوصاً در مناطق مرکزی مثل منطقه ۱۲. خانه‌ها و بناهای تاریخی تهران بیش از ۶۰۰ مورد است. بخشی از این خانه‌ها و بناها تحت مالکیت میراث فرهنگی، بخشی تحت مالکیت بخش خصوصی، اوقاف، وزارتخانه‌ها و... یا شهرداری.»

او با اشاره به شرایط جغرافیایی استان تهران، گفت: «جغرافیای تهران موجب شکل‌گیری میراث طبیعی متنوعی در سطح استان نظیر غارها، چشمه‌ها، دریاچه‌های طبیعی، پوشش گیاهی و پدیده‌های زمین‌شناختی بی‌شمار دیگر شده است. لزوم توجه به میراث طبیعی در استان تهران موجب شد تا اثر درخت کهنسال امامزاده قاسم و آبشار سنگان بخش کن به عنوان اولین نمونه‌های آثار طبیعی استان تهران در شهریورماه سال ۹۸ در فهرست میراث طبیعی ثبت ملی شود.» رئیس کمیته گردشگری شورای شهر تهران تاکید کرد: «تهران با بیش از ۴۰ موزه و کاخ موزه، عنوان شهر موزه‌ها را دارد و همچنین بافت تاریخی زنده در مناطق ۱۱ و ۱۲، مجموعه فرهنگی و گردشگری عباس‌آباد، دریاچه شهدای خلیج فارس و برج میلاد از جمله جاذبه‌های دیدنی مهم تهران

امیرحسین بانکی‌پور، نماینده اصفهان نیز در نطق میان دستور گفت: «در جنگ ترکیبی که هستیم دشمنان از طریق ترویج ابتذال و برهنگی به دنبال ایجاد تفرقه در جامعه ما هستند، بعضی از خودی‌ها هم متأسفانه با گفتارهای سنسجیده خود آب به آسیاب دشمن می‌ریزند. مطمئن هستم رؤسای قوا با الهام از فرمایشات رهبری که چهار مرتبه گفتند ما از حجاب عقب‌نشینی نمی‌کنیم و همچنین درخواست ۲۰۹ نماینده مجلس و درخواست مراجع تقلید از رئیس مجلس: حتماً هر چه زودتر قانون ترویج حجاب و عفاف و حمایت از خانواده را ابلاغ کنند و نگذارند بیش از این زمینه نزاع در جامعه فراهم شود.»

علی نیکزاد، نایب‌رئیس مجلس نیز در پاسخ به صحبت‌های نقدعلی گفت: «آقای نقدعلی در مورد کسی که بالاخره آمده درصدی از جامعه را حزب‌اللهی بقیه را غیر حزب‌اللهی بیان کرده ما نفهمیدیم از کجا آورده است این هم که راجع به حجاب اظهار نظر کرده ما با نظر آقای نقدعلی در خصوص این صحبت‌ها موافقیم، اما اینکه بگوییم رئیس مجلس قانون اجرا نمی کند، من در این جایگاه اعلام می کنم که دبیر شورای عالی امنیت ملی (آن زمان) مکتوب اعلام کرد که فعلاً قانون عفاف و حجاب اجرا نشود.»

▼ یادداشت‌شبانۀ شریعتمداری

حسین شریعتمداری، مدیرمسئول کیهان در یادداشتی که شامگاه‌شنبه در کانال تلگرامی این روزنامه منتشر شد، به صحبت‌های باهنر واکنش نشان داد. او در بخش ابتدایی یادداشتش نوشت: «آقای محمدرضا باهنر در نشست خبری که از سوی خبرگزاری ایسنا باز نشر شده است (۱۲ مهرماه ۱۴۰۴) می‌فرمایند «من صراحتاً عرض کردم که عده‌ای دنبال این بودند که حجاب باید اجباری باشد. من از روز اول اعتقادی به حجاب اجباری نداشته و ندارم!» ایشان توضیح نداده‌اند که منظورشان از به کارگیری واژه «حجاب اجباری»! چیست؟! آیا حجاب را یک واجب شرعی و ضرورت قانونی می‌دانند یا نه؟ اگر حفظ حجاب یک ضرورت قانونی است ــ که هست ــ چرا نباید رعایت شود؟ و اگر یک واجب شرعی و دستور اکید اسلامی است (که هست) با کدام منطق قانونی و باور اسلامی، رعایت آن را لازم نمی‌دانند؟! استفاده ایشان از واژه «حجاب اجباری» که از سوی دشمنان اسلام و انقلاب و با هدف غیرضروری و ضدآزادی بودن حجاب، ساخته و پرداخته شده است نیز جای درنگ و تأمل دارد! آقای باهنر در ادامه همان مصاحبه با اشاره به توقف اجرای قانون عفاف و حجاب می‌گویند: «قانون حجاب اجباری لازم‌الرعایت نیست، با رایزنی شورای امنیت ملی این مصوبه مجلس متوقف شده است!» که باید گفت اولاً: نام آن مصوبه «قانون حجاب اجباری» نیست. قانون «حجاب و عفاف» است و ثانیاً: شورای عالی امنیت ملی، مصوبه‌ای در این خصوص نداشته است و توقف آن با تصمیم سران قوا صورت گرفته است!«

به‌شمار می‌روند و نوروز ۱۴۰۴ ستاد گردشگری ۳۰ مسیر برای گردشگری تهران معرفی و کلیه مسیرها باز خورد مخاطب را داشته است. طبق مصوبه اصلاح حکم ۹۱ برنامه چهارم تحول و پیشرفت شهر تهران، تاکید بر توسعه گردشگری پایدار از طریق تشکیل شرکت گردشگری را رویکرد استفاده از ظرفیت‌های ویژه موزه‌ها، تشکیل شورای راهبریی و سیاست‌گذاری موزه‌ها در یکپارچه‌سازی مدیریت و عملیاتی بهترین بهره‌مندی و با رویکرد تحول پایدار برای تهران منصور می‌شود. شهرداری تهران مکلف به اجرای صدور پروانه مرمت آثار تاریخی بوده است. پروژه‌های متعددی در حوزه مرمت، سلباط‌های ارزشمند تاریخی، تدوین ضوابط ساخت و ساز در بافت تاریخی و... انجام شده است. در این راستا پیگیری اجرای لایحه صدور پروانه مرمت (که قبل تر در شورا مصوب شده) امری مهم برای این موضوع است.» او با اشاره به اینکه ایجاد مشوق‌های مرمت جهت حضور سرمایه‌گذاران و رونق بافت‌های تاریخی یکی از موضوعاتی است که به آن پرداخته شد، گفت: «بهره‌برداری از خانه هرمز و داوود پیریز در لاله‌زار شمالی توسط بخش خصوصی به عنوان محرک توسعه در لاله‌زار شمالی و جنوبی مورد تاکید قرار گرفت. امید است هر چه سریعتر بناهای تاریخی این خیابان در فرآیند مرمت قرار بگیرند، و حمام خانه پیرینا نمونه موفقی بوده است که توسط بخش خصوصی با بهره‌مندی از مشوق‌های پروانه مرمت، صورت پذیرفته است. در این محدوده نشانه‌های بسیاری از سینماهای متروک وجود دارد همچون سینما متروپل، سینما ایران و... سینماهای لاله‌زار علاوه بر ارزش فرهنگی و تاریخی به لحاظ کاربردی نیز واجد اهمیت ویژه‌ای هستند و در این محدوده می‌تواند به عنوان منظر فرهنگی به عنوان بخشی از هویت شهری و تاریخی شهر تهران محسوب شود. امروز گردشگری تهران بیش از هر زمان دیگری نیازمند مدیریت یکپارچه است؛ مدیریتی که با محوریت شرکت گردشگری بتواند خدمات پراکنده موجود در قالبی هماهنگ و منسجم در اختیار شهروندان و گردشگران قرار دهد. بازگرداندن هویت تاریخی و فرهنگی به تهران، رسالتی است که تنها با نگاه جامع و عزم مشترک میسر خواهد شد.»

علوی در پایان تاکید کرد: «این شهر ظرفیت آن را دارد که بار دیگر به شهری با هویت روشن و افتخارآفرین تبدیل شود. در همین مسیر، باید نگاه محله‌ای را در دل نسل جوان تقویت کرد؛ چراکه عشق به محله، زمینه‌ساز عشق به شهر است و این پیوند عاطفی، سرمایه‌ای گران‌بها برای پایدارتی اجتماعی و فرهنگی تهران خواهد بود.»

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه‌نگار

حرف اصلی «صد سال تنهایی»، تنهایی آدمیزاد در برابر زمان، عشق و تاریخ است. روایت ناکامی‌ها، آرزوها و تلاش‌های بی‌ثمر نسل‌ها بابت درک هستی است. یک جورهایی وقتی صد سال تنهایی را ورق می‌زنید هر لحظه احساس می‌کنید یک نفر در پس و پشت سطرها نشسته و فریاد می‌زند: روزها فکر من این است و همه شب سخنم / که چرا غافل از احوال دل خویشتم / از کجا آمده‌ام آمدنم بهر چه بود/ به کجا می‌روم آخر تنهایی وطنم... حکایت این عکس با باقی فریم‌های گزارش تصویری مرزبانان پاسگاه مرزی «نامانلو» زمین تا آسمان فرق دارد. اول ماجرا بابت فرم کتاب‌خوانی سرکار استوار عکس را انتخاب کردم تا درباره‌اش بنویسم. از روی عکس مشخص بود که استوار صرفاً جهت زست گرفتن کتاب به دست شده است. خیال نداشتم از مرزبان کشورم گاف بگیرم. اما بعد عمری گدایی یک حس درونی نهییم می‌زد که لااقل در لحظه ثبت عکس حتی سطری از کتاب را نمی‌خواند. اما این حرف‌ها چه اهمیتی دارد. بالاخره یک نفر روزی این کتاب را به آن پادگان برده است. اصلاً روی سخنم با همه آنهاپی است که روزی این کتاب را در پادگان مرزی نامانلو شیروان خوانده‌اند. آدمیزاد به ذات هر روز و هر روز همین که چشم از خواب غفلت باز می‌کند این سوال بنیادین را از خودش می‌پرسد که به کجا آمده‌ام؟ آمدنم بهر چه بود؟ سربازی و پادگان جای خوبی برای این پرسش بنیادین است. نگارنده آن زمان که تهران هنوز پادگان ۰۶ داشت، شبی از شب‌های زیر پرچم بالای بر جک به ماشین‌های خیابان نگاه می‌کردم و به پهنای صورت اشک می‌ریختم. مرد گنده‌ای بودم که دلم از زمین و زمان و آسمان گرفته بود. مرتب از خودم سوال می‌کردم که من اینجا چه می‌کنم؟ اصلاً آمدنم به دنیا بهر چه است؟ از آن شب حالا خیلی سال است که گذشته است اما شما که غریبه نیستید چه شب‌ها و روزهایی که در خلوت و جلوت به بر جک پادگان ۰۶ می‌روم. دستم از سرمای اسلحه سرد می‌شود و زوزه با توای گوش‌هایم می‌پیچد. آنجا همان جایی بود که نزدیک‌ترین مواجهه‌ام با جواب این سوال را در یافتم. نمی‌دانم سرنوشت صاحب این کتاب چه شده است. اما حتم دارم به جواب سوالات رسیده باشد و کتاب را برای نفر بعدی گذاشته است.

عکاس: وحید خادمی، ایران